

elektronicky

Okresní soud Plzeň-město

ke sp. zn. 75 EXE 2001/2025

812916/Mgr. Hubínek

V Plzni dne 29.1.2026

Oprávněný: **Obec Štěnovice IČ: 00257303, se sídlem Štěnovice, Čížická 133, PSČ 332 09,**
právně zast. JUDr. Josefem Hlaváčem, advokátem se sídlem Plzeň,
Martinská 8, PSČ 301 35

Povinný: **Mgr. Pavel Klein, nar. 6.7.1950, bytem Plzeň, Anglické nábřeží 10,**
právně zast. Mgr. Petrem Hubínkem, advokátem se sídlem Plzeň,
Solní 274/12

**o vymožení nepeněžité
povinnosti**

Odvolání povinného
proti usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 6.1.2026,
č.j. 75 EXE 2001/2025-40

I.

Povinnému bylo dne 16.1.2026 k rukám jeho právního zástupce doručeno usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 6.1.2026, č.j. 75 EXE 2021/2025-40. Povinný podává proti tomuto usnesení ve stanovené lhůtě

odvolání,

kterým napadá obě části výroku uvedeného usnesení.

II.

Povinný odůvodňuje své odvolání proti shora uvedenému usnesení (dále nazývanému „**předmětné rozhodnutí**“) tím, že toto rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Pokud jde o část I výroku předmětného rozhodnutí, má povinný za to, že soud prvního stupně nesprávně rozhodl již o odkladu provedení exekuce (což učinil usnesením ze dne 25.9.2025, č.j. 75 EXE 2001/2025-33). Exekuci totiž *ex lege* nebylo možno provést před právní mocí rozhodnutí o návrhu povinného na zastavení exekuce, neboť tento návrh byl podán ve lhůtě 30 dnů od doručení vyrozumění o zahájení exekuce [§ 47 odst. 2 písm. b) exekučního řádu]. Povinný se domnívá, že pokud soud prvního stupně nebyl oprávněn rozhodnout o odkladu provedení exekuce, není oprávněn ani k tomu, aby své rozhodnutí o odkladu provedení exekuce zrušil. Pouze pro úplnost povinný konstatuje, že proti rozhodnutí o odkladu provedení exekuce nebrojil, protože tímto rozhodnutím nebyl nijak zkrácen na svých právech. Pokud by se však povinný neodvolal ani proti předmětnému rozhodnutí, mohlo by toto rozhodnutí u soudního exekutora pověřeného provedením exekuce vyvolat mylný dojem, že navzdory výše citované právní úpravě lze exekuci provést již před právní mocí rozhodnutí o návrhu povinného na zastavení exekuce. Takovýto omyl na straně soudního exekutora by pak pro povinného mohl mít fatální následky.

Co se týče části II výroku předmětného rozhodnutí, povinný je toho názoru, že soud prvního stupně tímto rozhodnutím nenařídil jednání (jak mu ukládá ustanovení § 115 odst. 1 o. š. ř. ve spojení s ustanovením § 254 odst. 1 o. s. ř. a ustanovením § 52 odst. 1 exekučního řádu), nýbrž pouze deklaroval, že „*jednání se koná*“. Nutno dodat, že pokud by některý z účastníků vzhledem k dikci výroku II předmětného rozhodnutí (viz slovní spojení „*účast není nutná*“) vnímal svou účast na jednání jako dobrovolnou a k jednání se nedostavil, nemohl by soud věc projednat a rozhodnout v nepřítomnosti takového účastníka, protože by nebyly splněny podmínky definované v ustanovení § 101 odst. 3 o. s. ř. Jednou z těchto podmínek je totiž absence řádně předvolaného účastníka.

III.

Z důvodů uvedených v článku II tohoto odvolání povinný

navrhuje,

aby odvolací soud předmětné rozhodnutí v části I jeho výroku *změnil* tak, že se odklad provedení exekuce nezrušuje, a dále aby toto rozhodnutí v části II jeho výroku *zrušil* a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Mgr. Pavel Klein